

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις **27 Οκτωβρίου 2022** με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος - Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 22.09.2022, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - ΕΑΔΗΣΥ 1311/23.09.2022 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «... ..», με έδρα στην οδό ... αρ. ..., Τ.Κ,

Κατά του (...) (εφεξής αναθέτων φορέας), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την ανωτέρω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. .../08.09.2022 Απόφαση του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου ... – κατ' αποδοχή του με αρ. πρωτ. .../6.9.2022 Ενιαίου Πρακτικού της Επιτροπής για τον έλεγχο τεχνικών και οικονομικών προσφορών - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της με αρ. πρωτ. ΠΡ/.../2022 ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ, με τίτλο: «ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ... ΤΟΥ ...», διάρκειας σύμβασης δεκαέξι (16) εβδομάδων από την σύναψή της και σύμφωνα με το άρθρο 105 παρ. 5 του ν. 4412/2016 ή/και μέχρι την εξάντληση του οικονομικού αντικειμένου της και με δυνατότητα παράτασης για τρεις (3) επιπλέον εβδομάδες, με εκτιμώμενη αξία 176.000,00€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Αν. Χαραλαμποπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ..., ποσού οχτακοσίων ογδόντα ευρώ 880.00,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 22.09.2022 Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΕΑΔΗΣΥ 1311/23.09.2022, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Αρχής. όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης, εκτιμώμενης αξίας 176.000,00€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Αρχής, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, η προσφεύγουσα, που υπέβαλε Προσφορά στην εν θέματι διαδικασία, η οποία έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη Απόφαση της αναθέτοντος φορέα, θεμελιώνει άμεσο, ενεστώς και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής, με

την οποία στρέφεται κατά του ανταγωνιστή της. Το δε έννομο συμφέρον της για την άσκηση της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, θεμελιώνεται εν προκειμένω στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον υπόψη Διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της προσφοράς τους (ΕΑ 1216/2006, ΕΑ 512/2002, 517/2001 κλπ). Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. .../2022 Απόφαση του αναθέτοντος φορέα, μη νομίμως έγινε δεκτή η οικονομική προσφορά της εταιρίας «... ..», με συνέπεια να αναδειχθεί (μη νομίμως) προσωρινός μειοδότης της προς ανάθεση σύμβασης.

Όπως ειδικότερα υποστηρίζει η προσφεύγουσα: «... (β) Με το άρθρο 6 της ΕΓΣΣΕ καθιερώθηκε από 1/1/1984, η εβδομαδιαία εργασία των 40 ωρών, για τους εργαζομένους που απασχολούνται σε οποιαδήποτε εργοδότη με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Αποκλίσεις από το ανώτατο νόμιμο ωράριο επιτρέπεται, αλλά μόνο προς τα κάτω (μειωμένη απασχόληση). Το πλήρες νόμιμο ωράριο του εργαζομένου ανέρχεται στις 40 ώρες την εβδομάδα και δεν επιτρέπεται στην ατομική σύμβαση εργασίας να καθορίζεται ανώτερο ωράριο απ' αυτό. Με βάσει την Αριθμ. 38866 απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (ΦΕΚ 21/04/2022, ΑΡ. ΦΥΛΛΟ 2030) καθορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 103 του ν. 4172/2013 (Α' 167), ο νόμιμος κατώτατος μισθός και το νόμιμο κατώτατο ημερομίσθιο, για πλήρη απασχόληση, για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας, χωρίς ηλικιακή διάκριση, ως εξής: α) Για τους υπαλλήλους ο κατώτατος μισθός ορίζεται στα επτακόσια δεκατρία ευρώ (713,00 €). β) Για τους εργατοτεχνίτες το κατώτατο ημερομίσθιο ορίζεται στα τριανταένα ευρώ και ογδόντα-πέντε λεπτά (31,85 €). Η απόφαση αυτή ισχύει από 1 Μαΐου 2022. Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του α.ν. 539/1945 «Περί χορηγήσεως κανονικών αδειών μετ' αποδοχών», όπως ισχύει, ορίζεται ότι «1.α. Κάθε μισθωτός από την έναρξη της εργασίας του σε υπόχρεη επιχείρηση και μέχρι τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών συνεχούς απασχόλησης, δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ' αναλογία με το χρόνο εργασίας που έχει συμπληρώσει στην ίδια υπόχρεη επιχείρηση. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση ετήσια άδεια εικοσιτεσσάρων(24) εργάσιμων ημερών ή αν στην

επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολούνται οι μισθωτοί λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας. β. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο μισθωτός να χορηγεί σε αυτόν την παραπάνω αναλογία της κανονικής άδειας. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α'. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες ή μέχρι και τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας. Για καθένα από τα επόμενα ημερολογιακά έτη, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει από την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους, την κανονική ετήσια άδεια με αποδοχές, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η ετήσια άδεια με αποδοχές, καθώς και το επίδομα αδείας, εκτός από τις διατάξεις του νόμου αυτού διέπονται και από τις λοιπές συναφείς διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι σε καθεστώς 5ήμερης εργασίας, οι εργαζόμενοι δικαιούνται 20 ημέρες άδειας ετησίως, ενώ σε καθεστώς 6ήμερης εργασίας δικαιούνται 24 ημέρες άδειας ετησίως. Άλλωστε, κατά τις ημέρες άδειας των εργαζομένων, απασχολούνται άλλοι εργαζόμενοι-αντικαταστάτες αυτών που αμείβονται κανονικά για τις ημέρες εργασίας τους, και συνεπώς οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς οφείλουν να συμπεριλάβουν στις προσφορές τους το «κόστος αντικατάστασης», δηλαδή το κόστος για την αμοιβή των αντικαταστατών, που καλύπτουν την κανονική άδεια των εργαζομένων, απασχολούνται άλλοι εργαζόμενοι-αντικαταστάτες αυτών που αμείβονται κανονικά για τις ημέρες εργασίας τους, και συνεπώς οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς οφείλουν να συμπεριλάβουν στις προσφορές τους το «κόστος αντικατάστασης», δηλαδή το κόστος για την αμοιβή των αντικαταστατών, που καλύπτουν την κανονική άδεια των εργαζομένων. Περαιτέρω, η νόμιμη εβδομαδιαία εργασία των εργαζομένων που απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ανέρχεται σε 40 ώρες, και όσον αφορά τους καθαριστές απασχολούνται επί πενθήμερο

εβδομαδιαίως και με νόμιμο ωράριο 8 ωρών ημερησίως και 40 ωρών εβδομαδιαίως. Η εισαγωγή υποχρεωτικού συστήματος πενθήμερης εργασίας για τους καθαριστές δεν οδήγησε σε μείωση των αποδοχών τους, διότι η έκτη ημέρα θεωρείται πλασματικά χρόνος εργασίας για τον υπολογισμό του εβδομαδιαίου μισθού και του χρόνου υπηρεσίας. Για τα δώρα εορτών, Πάσχα και Χριστουγέννων ισχύει η ΥΑ 19040/81 (βλ. ΔΕΝ 2013 σ. 1495), που εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του Ν. 1082/80 (ΔΕΝ 1980 σελ. 969). Στην ΥΑ 19040/1981 (ΦΕΚ 742/Β/1981) προβλέπονται με το άρθρο 1 παρ. 1 και 5 τα εξής : «1. Όλοι οι μισθωτοί, που αμείβονται με μισθό ή με ημερομίσθιο, δικαιούνται, από τους πάσης φύσεως εργοδότες του : α) Επίδομα εορτών Χριστουγέννων ίσο με ένα μηνιαίο μισθό για τους αμειβόμενους με μισθό και με 25 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο και β) Επίδομα εορτών Πάσχα, ίσο με μισό μηνιαίο μισθό, για τους αμειβόμενους με μισθό, και με 15 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο., με το άρθρο 3 τα εξής : «1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα υπολογίζονται βάσει των πράγματι καταβαλλομένων μισθών ή ημερομισθίων την 10 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου, για το επίδομα Χριστουγέννων και την 15η ημέρα πριν από το Πάσχα για το επίδομα Πάσχα, ή την ημερομηνία λύσεως της εργασιακής σχέσεως. Σαν καταβαλλόμενος μισθός ή ημερομίσθιο νοείται το σύνολο των τακτικών αποδοχών του μισθωτού από τις οποίες εξαιρείται μόνο το επίδομα "δυσχερούς διαβίωσης" το οποίο αποκλείεται από το Ν.Δ. 907/1971», με το άρθρο 4 παρ. 1 και 3 τα εξής : «1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα των κατωτέρω κατηγοριών μισθωτών υπολογίζονται με τις προϋποθέσεις των παραρ. 1 και 2 του άρθρου της παρούσης βάσει του μέσου όρου των μηνιαίων αποδοχών ή του μέσου ημερομισθίου των αμοιβών, τις οποίες λαμβάνει κάθε μισθωτός στα χρονικά διαστήματα που προσδιορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 1 της παρούσης ή μέχρι της λύσεως της σχέσεως, εργασίας. Ειδικότερα το μέσο ημερομίσθιο βρίσκεται με τη διαίρεση του συνόλου των αμοιβών αυτών, με τον συνολικό αριθμό των ημερών, που περιλαμβάνονται στα προαναφερόμενα χρονικά διαστήματα και κατά τις οποίες ο μισθωτός εργάστηκε ή πάντως διατήρησε αξίωση για τις αποδοχές του. α) Εργατοτεχνίτες, εκτός των κατηγοριών που αναφέρονται στα επόμενα άρθρα που ασχολούνται σε ένα εργοδότη και αμείβονται κατά μονάδα εργασίας ή με άλλο σύστημα κυμαινομένων

αποδοχών, όπως με μικτό σύστημα (βασικό ημερομίσθιο με πρόσθετες αμοιβές βάσει παραγωγής ή αυξημένης αποδόσεως) κ.λ.π. β) Υπάλληλοι που αμείβονται κατά μονάδα εργασίας, ή με μισθό και ποσοστά. γ) Μισθωτοί που απασχολούνται σε περισσότερους από έναν εργοδότες γενικά και αμείβονται με μισθό ή ημερομίσθιο ή ωρομίσθιο ή κατά μονάδα εργασίας. δ) Μισθωτοί που ασχολούνται σε ένα μόνο εργοδότη και αμείβονται με ωρομίσθιο.». Περαιτέρω, αναφορικά με το επίδομα αδείας, με την αριθ. Πρωτ. οικ 3392/01/03/05 Εγκύκλιο επισημαίνεται ότι κάθε εργαζόμενος μαζί με την άδεια δικαιούται αποδοχές αδείας καθώς και επίδομα αδείας (άρθρο 3, παράγραφος 16 Ν. 4504/1966). Το δικαίωμα λήψης επιδόματος αδείας, αποτελεί επακόλουθο του δικαιώματος λήψης κανονικής αδείας και υπολογίζεται όπως και οι αποδοχές αδείας - είναι δηλαδή ίσες προς το σύνολο των αποδοχών αδείας με τον περιορισμό ότι δε δύναται να υπερβεί για όσους μεν αμείβονται με μισθό, το μισό μισθό, για όσους δε αμείβονται με ημερομίσθιο ή ωρομίσθιο ή ποσοστά, τα 13 ημερομίσθια. Ως εκ τούτου, οι μισθωτοί οι οποίοι λαμβάνουν τμήμα ή ολόκληρη την άδεια, δικαιούνται και ανάλογες αποδοχές επιδόματος αδείας τόσο για το πρώτο και δεύτερο ημερολογιακό έτος, όσο και για τα επόμενα έτη (ΑΕΠΠ 280,281/2020). Τέλος, όσον αφορά τις εργοδοτικές εισφορές ισχύουν τα εξής: Στο άρθρο 48 του ν. 4670/2020 (Α' 43), με τον τίτλο «Μείωση εισφορών εργοδότη εργαζομένου», ορίζεται ότι: «Από την 1η Ιουνίου 2020 στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών μειώνονται κατά 0,90 ποσοστιαίες μονάδες ως ακολούθως: 1. Κατά 0,75 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 0,48 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,27 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε 4,25 % και κατανέμεται 2,69 % στον εργοδότη και 1,56 % στον εργαζόμενο. 2. Κατά 0,15 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ) του άρθρου 34 παρ. 4 περίπτωση β' του ν. 4144/2013 (Α' 88), η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, περίπτωση β', εδάφιο α' του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ ΕΛΕΚΠ διαμορφώνεται σε 1,20 % και κατανέμεται 0,85 % υπέρ πρώην ΟΕΚ (ν.δ. 2963/1954) και 0,35% υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977,

Α' 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α' 111).». Ακολούθως, στο ν. 4756/2020 «Μέτρα ενίσχυσης των εργαζομένων και ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, κοινωνικοασφαλιστικές ρυθμίσεις και διατάξεις για την ενίσχυση των ανέργων» (Φ.Ε.Κ. Α' 235/26.11.2020), και δη στο άρθρο 31 αυτού με τίτλο «Μείωση ασφαλιστικών εισφορών για εργοδότες και εργαζομένους» - όπως το άρθρο ίσχυε κατά τον χρόνο διενέργειας και υποβολής των προσφορών του ένδικου διαγωνισμού, ορίζεται ότι: « 1. Από την 1η Ιανουαρίου 2021 οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, ΟΤΑ α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, μειώνονται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020, ως ακολούθως: α) Κατά 1,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ κλάδου ανεργίας.... Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε ποσοστό 2,4 % και κατανέμεται κατά 1,2 % στον εργοδότη και κατά 1,2 % στον εργαζόμενο. β) Κατά 0,30 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88), Το συνολικό ασφάλιστρο της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σε 0,16 % και κατανέμεται ως εξής: βα) Εργοδοτική εισφορά 0,06 % ..., ββ) Εισφορά εργαζομένου 0,10 % γ) Κατά 0,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλίσεων υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π) της περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013, η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζόμενου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ Ε.Λ.Ε.Κ.Π διαμορφώνεται σε ποσοστό 0,35 % ..2. (...). 3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31η.12.2021». Επισημαίνεται ότι ο νομοθέτης, με τη διάταξη του άρθρου 81 του Ν. 4826/2021 παρέτεινε την μείωση ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη και εργαζομένου (Τροποποίηση του άρθρου 31 του ν. 4756/2020) αλλά μόνο μέχρι την 31η.12.2022, και ΟΧΙ για το περαιτέρω χρονικό διάστημα! Τούτο διότι η προεκτεθείσα ρύθμιση, κατά την σαφή γραμματική της διατύπωση και τον σκοπό της (ελάφρυνση του μισθολογικού κόστους κατά την

δύσκολη οικονομική συγκυρία που είχε διαμορφωθεί εξαιτίας της επιδημίας του κορωνοϊού, βλ. οικεία εισηγητική έκθεση), έχει προσωρινό και όχι μόνιμο χαρακτήρα, ώστε, μετά την πάροδο του ρητώς οριοθετημένου χρονικού πεδίου εφαρμογής της (1-1-2021 έως 31-12-2022), επανέρχεται αυτοδικαίως το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς (ad hoc ΜονΔιοικΕφΑθ 125/2022, 430/2021, ΜονΔιοικΕφΘες 218/2021). Άρα, οι εισφορές υπολογίζονται νομίμως με τα ποσοστά του Ν. 4756/2020 μόνο για το έτος 2022, ενώ για το έτος 2023 υπολογίζονται με τα ποσοστά του Ν. 4670/2020. Ειδικότερα, με το από 6-8-2021 έγγραφο του ΕΦΚΑ (ΣΧΤ.1), κατόπιν σχετικού ερωτήματος που του υποβλήθηκε από την Αστυνομία Αθηνών στο πλαίσιο δημόσιου διαγωνισμού, το αρμόδιο τμήμα του ΕΦΚΑ (Τμήμα Καθορισμού Εισφορών Μισθωτών) απάντησε ότι οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται με βάση τα κάτωθι ποσοστά για το έτος 2022:...

Ωστόσο, τα παραπάνω ποσοστά θα ίσχυαν προ της παράτασης της μείωσης των ποσοστών για το 2022 και θα επανέλθουν στα ίδια αρχικά ποσοστά για το 2023. Επομένως, οι ασφαλιστικές εισφορές για το 2023 υπολογίζονται βάση του παραπάνω πίνακα. Περαιτέρω, όμως, το άρθρο 97 του νόμου 4387/2016 ορίζει για το ποσοστό της επικουρικής ασφάλισης τα εξής: «1. Από 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1.6.2019 και μέχρι την 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε κατά τις 31.12.2015.». Άρα, από 1-6-2022 και εφεξής το ποσοστό επικουρικής ασφάλισης μειώνεται κατά 0,50% και διαμορφώνεται από 6,50% (3,25 % στις εργοδοτικές εισφορές + 3,25 % στις εργατικές εισφορές) στο 6% (3% στις εργοδοτικές εισφορές + 3 % στις εργατικές εισφορές). Επομένως, οι εισφορές για τους εργαζομένους μειωμένης απασχόλησης που δεν απασχολούνται σε βαρέα διαμορφώνονται ως εξής: 1

Αριθμός απόφασης: 1594 /2022

ον) 01.06.2022- 31.12.2022: Ποσοστό 22,77% (23,02-0,25) 2 ον) 01.01.2023 και εφεξής: Ποσοστό 24,56% (24,81-0,25) Και οι εισφορές για τους εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης με βαρέα ένσημα διαμορφώνονται ως εξής: 1 ον) 01.06.2022- 31.12.2022: Ποσοστό 24,44% (24,69-0,25). 2ον) 01.01.2023 και εφεξής: Ποσοστό 26,23% (26,48-0,25) Συνεπώς, για το χρονικό διάστημα των 16 εβδομάδων που θα διαρκέσει η συγκεκριμένη σύμβαση, μεσοσταθμικά για το 2022 και τις 20 ημέρες του 2023, οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων πλήρους απασχόλησης υπολογίζονται σε ποσοστό 24,65%.

(γ) Εν προκειμένω, η εταιρεία υπολόγιζε εσφαλμένα το εργατικό κόστος (πάσης φύσεως αποδοχές και εισφορές) σε ύψος κατώτερο του νομίμου, κατά παράβαση των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας: Στο άρθρο 68 της προσφοράς της δηλώνει ότι θα απασχολούνται 30 άτομα με κυλιόμενο πρόγραμμα μέχρι 40 ώρες εβδομαδιαίως, άρα οι συνολικές ώρες που δηλώνει είναι: 30 άτομα X 40 ώρες εβδ. X 16 εβδ. = 19.200 ώρες. Η ίδια εταιρεία στις 26/08/2022 κατέθεσε Παρέμβαση ενώπιον της Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ στην κατατεθειμένη από 12.8.2022 προδικαστική προσφυγή μου, που αφορούσε τον ηλεκτρονικό, δημόσιο, ανοικτό, διεθνή διαγωνισμό για την «Παροχή Υπηρεσιών Καθαριότητας για τον καθαρισμό κτιριακών και λοιπών εγκαταστάσεων του ... για το έτος 2022 με δικαίωμα προαίρεσης για το 2023» με αριθμό ΔΔ/.../2022 Διακήρυξης και αρ. ΕΣΗΔΗΣ ..., όπου δηλώνει κόστος ανά ώρα ίσο με 7,4667€ και εισφορές 23,02% για εργαζόμενους με μερική απασχόληση. Επομένως, το κόστος των πάσης φύσεως εισφορών της ώρας είναι 6,067€ (ΣΧΕΤ.2). Στον συγκεκριμένο διαγωνισμό (Πρόσκληση ΠΡ/52/2022) δηλώνει, όπως ανέφερα παραπάνω, ότι θα απασχολήσει 30 άτομα με πλήρη απασχόληση και οι ασφαλιστικές εισφορές θα είναι 24,44% και μεσοσταθμικά για τις 20 μέρες του 2023 της σύμβασης θα είναι όπως δηλώνει 24,65%. Αν και δεν αποδέχομαι το κόστος της ώρας που δηλώνει στην παρέμβασή της, εν προκειμένου και βάση της δικής της δήλωσης, το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών της ώρα ισούται με: 6,067€ πάσης φύσεως εισφ. X 24,65% εισφορές = 1,4955€ και επομένως, το κόστος της ώρας θα ισούται με 6,067 + 1,4955 = 7,5625€. Συμπερασματικά, το εργατικό κόστος, δηλαδή συνολικά το κόστος των πάσης φύσεως εισφορών και το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών για όλο το διάστημα της σύμβασης

, χωρίς τις προσαυξήσεις Κυριακών/Αργιών και νυχτερινών θα έπρεπε να ισούται με $19.200 \text{ ώρες} \times 7,5625 \text{ €/ώρα} = 145.000,00 \text{ €}$. Η εταιρεία
.... δηλώνει ως εργατικό κόστος το ποσό των 134.539,37€ (107.899,07 + 26.640,30), που υπολείπεται του νομίμου κατά $145.000,00 - 134.539,37 = 10.660,63 \text{ €}$ χωρίς τις προσαυξήσεις Κυριακών/Αργιών και νυχτερινών. Επομένως, η προσφορά της εταιρείας πρέπει να απορριφθεί διότι τα κόστη των πάσης φύσεως εισφορών και των ασφαλιστικών εισφορών που υπολογίζει υπολείπονται του νομίμου, και είναι προφανές ότι το εργατικό κόστος που αναφέρει δεν υπολογίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.».

5. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. 8412/05.10.2022 έγγραφο Απόψεων της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «Απόψεις του ... επί της προδικαστικής προσφυγής που κατέθεσε ο οικονομικός φορέας ... του ... ως ασκών ατομική επιχείρηση καθαρισμού, στο πλαίσιο της με αριθμό πρόκλησης ... 2022-09-01 (αρ. ... ΠΡ/.../2022) για την επιλογή αναδόχου για την ανάθεση της σύμβασης «ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ... ΤΟΥ» με εκτιμώμενη αξία 176.000,00 ευρώ, χωρίς Φ.Π.Α.», αναφέρονται σε σχέση με την υπό κρίση Προσφυγή, μεταξύ άλλων, τα εξής: «[...] Γ. Απαράδεκτη η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, ελλείψει εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του προσφεύγοντος λόγω ανυπαρξίας του στοιχείου της βλάβης.

1. - Με την παρ. 1 και 2 του άρθρου 364 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής και η άσκησή της κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης επί ποινή ακυρότητας, η οποία διαπιστώνεται με απόφαση της ΑΕΠΠ μετά από άσκηση προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 368. Κατά τα λοιπά, η άσκηση της προδικαστικής προσφυγής δεν κωλύει την πρόοδο της διαγωνιστικής διαδικασίας, με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 366. 2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν δεν απαιτείται προηγούμενη δημοσίευση της προκήρυξης». Επίσης, με την παρ. 1 του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της

αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής». Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 1 Ν. 4412/2016, «Η προδικαστική προσφυγή ... περιέχει τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά της». Και σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017 «Η προδικαστική προσφυγή περιέχει όλες ανεξάίρετα τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά της (άρθρο 362 παρ. 1 εδ. γ' ν. 4412/2016)». Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 368 του Ν. 4412/2016 με τον τίτλο «Κήρυξη ακυρότητας της σύμβασης», ορίζεται ότι «Με την επιφύλαξη του άρθρου 370 και της παραγράφου 2 του άρθρου 371, η ΑΕΠΠ αποφασίζει να κηρύξει την ακυρότητα σύμβασης που έχει συναφθεί, εάν διαπιστώσει ότι: ... (β) αν δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αναστολής της σύναψης, σύμφωνα με το άρθρο 364 ...». [...] Σε κάθε περίπτωση, οι προβαλλόμενοι από τον προσφεύγοντα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών, όσο σοβαρές και εάν είναι οι εικαζόμενες πλημμέλειες που επικαλείται ο προσφεύγων, και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον του, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017), και συνεπώς παρέλκει η εξέταση της βασιμότητάς τους καθόσον προϋποθέτει την άσκηση παραδεκτής προσφυγής. Επειδή, όπως έχει κριθεί, η προσβαλλόμενη πράξη ακυρώνεται μόνον εάν η ακύρωσή της είναι λυσιτελής για τον προσφεύγοντα, εάν δηλαδή θεραπεύει, τουλάχιστον για τον εφεξής χρόνο, την βλάβη που προκαλεί στα έννομα συμφέροντά του η πράξη (ΣτΕ 2068/2008, 4022/2006). Αντιστοίχως, έχει κριθεί ότι η ακύρωση πράξεως, παρίσταται αλυσιτελής, εφόσον δεν μπορεί να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο από τον αιτούντα αποτέλεσμα, ήτοι η κατακύρωση της σύμβασης (πρβ. ΣτΕ Ολ. 2581/2015, 3315/2014 3578/2010, ΣτΕ 2861-2862/2015, 79/2013 εν συμβ, 3, 3561/2011, 1193/2009). Ειδικότερα, ως αλυσιτελής, χαρακτηρίζεται, η αίτηση ακυρώσεως - και η προσφυγή κατ' αναλογία - , η οποία ακόμη και αν γίνει δεκτή δεν πρόκειται να οδηγήσει σε δικαίωση και ικανοποίηση του αιτούντος και

επομένως δεν θα έχει καμία ωφέλεια από την ακύρωση της πράξης. Η λυσιτέλεια, ως στοιχείο του παραδεκτού, ελέγχεται αυτεπαγγέλτως και σε επίπεδο συγκεκριμένου προβαλλόμενου λόγου (πρβ. ΣτΕ Ολ. 2581/2015, 3315/2014 3578/2010, ΣτΕ 2861-2862/2015, 79/2013 εν Συμβ). Επειδή, η σύμβαση της επίμαχης πρόσκλησης, όχι μόνον συνήφθηκε, αλλά ήδη εκτελείται κανονικά. Επομένως, ανεξαρτήτως παντός άλλου, η υπό εξέταση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, δεδομένου ότι στρέφεται κατά απόφασης κατακύρωσης του αντικείμενου της σύμβασης, το αντικείμενο της οποίας ήδη υλοποιείται, κατά τρόπον ώστε η υπό εξέταση προσφυγή να στερείται αντικείμενου ως εκ της εκτέλεσης της προμήθειας, που διακηρύχθηκε.

2.- Εξάλλου, από τον συνδυασμό των άρθρων 364 και 368 του Ν. 4412/2016, προκύπτει αφενός μεν, ότι η ΑΕΠΠ αποφασίζει να κηρύξει την ακυρότητα σύμβασης που έχει συναφθεί, εάν, μεταξύ άλλων, διαπιστώσει ότι: «... δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αναστολής της σύναψης, σύμφωνα με το άρθρο 364» (βλ. άρθρο 368 παρ. 1β του Ν. 4412/2016), αφετέρου δε, ότι η προθεσμία για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής και η άσκησή της κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης επί ποινή ακυρότητας, η οποία διαπιστώνεται με απόφαση της ΑΕΠΠ μετά από άσκηση Προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 368, περίπτωση, όμως, που δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής, όταν - μεταξύ άλλων εξαιρούμενων περιπτώσεων - συντρέχει περίπτωση, όπου «... δεν απαιτείται προηγούμενη δημοσίευση της προκήρυξης» (βλ. άρθρο 364 παρ. 2α του Ν. 4412/2016), όπως στην προκείμενη περίπτωση, όπου η διαδικασία της διαπραγμάτευσης διεξάγεται χωρίς προηγούμενη δημοσίευση. Σημειωτέον δε, ότι ο προσφεύγων συμμετείχε και υπέβαλλε προσφορά στην εν λόγω διαδικασία διαπραγμάτευσης χωρίς να διατυπώσει καμία αντίρρηση ή επιφύλαξη ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων διεξαγωγής της, κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 32 παρ. 2γ, 269 παρ. δ' του Ν. 4412/2016. Συνεπώς, αφ' ής στιγμής η εξεταζόμενη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση προκήρυξης, διεξάγεται κατά το άρθρο 32 παρ. 2γ του Ν. 4412/2016 και εμπίπτει στην περίπτωση της παρ. 2α του άρθρου 364 του Ν. 4412/2016, ήτοι, στην περίπτωση που εξαιρείται της εφαρμογής της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, δεν δύναται κατ' επέκταση να εφαρμοσθεί το άρθρο 368 παρ. 1β, στο οποίο προβλέπεται η δυνατότητα ακύρωσης της σύμβασης,

πολλώ δε μάλλον, το άρθρο 370 παρ. 3 του Ν. 4412/2016, το οποίο εφαρμόζεται σε περιπτώσεις, όπου για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, αποφασίζεται από την Αρχή η μη κήρυξη της σύμβασης ως άκυρης (η οποία σημειωτέον ακυρώνεται μόνο για τους προβλεπόμενους στον νόμο λόγους), αλλά η επιβολή εναλλακτικών κυρώσεων (βλ. ΑΕΠΠ 1265/2020). Συνεπώς για τους λόγους αυτούς, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, λόγω εκτέλεσης του αντικειμένου της διακήρυξης και ως άνευ εννόμου συμφέροντος και βλάβης του προσφεύγοντος.

Δ. Απαράδεκτη η προσφυγή λόγω εκπρόθεσμης άσκησής της.

Η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή τυγχάνει απαράδεκτη, λόγω εκπρόθεσμης άσκησής της. Με την παρ. 1 του άρθρου 361 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «Προθεσμία άσκησης της προσφυγής 1. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης της αναθέτουσας αρχής, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι: (α) δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα αν η πράξη κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικά μέσα ή τηλεομοιοτυπία ή (β) δεκαπέντε (15) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, αν χρησιμοποιήθηκαν άλλα μέσα επικοινωνίας, άλλως, (γ) δέκα (10) ημέρες από την πλήρη, πραγματική ή τεκμαιρόμενη, γνώση της πράξης που βλάπτεται συμφέροντα του ενδιαφερομένου οικονομικού φορέα. Ειδικά για την άσκηση προσφυγής κατά προκήρυξης, η πλήρης γνώση αυτής τεκμαίρεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ». Επειδή, στην παρ. 7 του άρθρου 10 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999, Α` 45) ορίζεται ότι: «Για τον υπολογισμό των προθεσμιών, αν ειδικές διατάξεις δεν ορίζουν διαφορετικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 241-246 του Αστικού Κώδικα», ενώ στο άρθρο 242 του Αστικού Κώδικα (Π.Δ/γμα 456/1984, Α` 164) ορίζεται ότι: «Η προθεσμία λήγει όταν περάσει ολόκληρη η τελευταία ημέρα και, αν είναι κατά νόμο εορτάσιμη, όταν περάσει ολόκληρη η επόμενη εργάσιμη». Όμως, η τελευταία διάταξη του Α.Κ. τροποποιήθηκε από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 12 της από 29-12-1980 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α` 299), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 1157/1981 (Α` 126) και ορίσθηκε ότι: «Η διαδρομή των υπό του νόμου ή των

δικαστηρίων τεταγμένων προθεσμιών άρχεται από της επιούσης της ημέρας της επιδόσεως ή της ημέρας κατά την οποία συνέβη το αποτελούν την αφετηρίαν της προθεσμίας γεγονός και λήγει την 7ην μ.μ. της τελευταίας ημέρας, εάν δε αυτή είναι κατά νόμον εξαιρετέα ή Σάββατον, την αυτήν ώραν της επομένης εργασίμου ημέρας. ...».

Ακολούθως, με την 64233/2021 (Β` 2453/9-6-2021) απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Επικρατείας υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις τεχνικών ζητημάτων που αφορούν την ανάθεση των Δημοσίων Συμβάσεων Προμηθειών και Υπηρεσιών με χρήση των επιμέρους εργαλείων και διαδικασιών του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΣΗΔΗΣ)» καταργήθηκε η ως άνω αναφερόμενη υπ` αρ. 56902/215/19-5-2017 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, στο δε άρθρο 18 της εν λόγω νέας υπουργικής απόφασης υπό τον τίτλο «Υποβολή Προδικαστικών Προσφυγών» ορίζεται ότι: «Οι Προδικαστικές Προσφυγές του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016, κατατίθενται ηλεκτρονικά μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του Υποσυστήματος, στην ηλεκτρονική περιοχή του διαγωνισμού, επιλέγοντας την ένδειξη «Προδικαστική Προσφυγή» και επισυνάπτοντας τα σχετικά έγγραφα ... Ως προς τις προθεσμίες υποβολής των προδικαστικών προσφυγών και των παρεμβάσεων, ισχύουν τα αναφερόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 9 της παρούσας» και στο άρθρο 9 παρ. 3 της ίδιας υπουργικής απόφασης ορίζεται ότι: «Τα σχετικά στοιχεία αποστολής, κοινοποίησης, υποβολής ή ανάρτησης που αποτυπώνονται στις αντίστοιχες οθόνες της διεπαφής του χρήστη, και ειδικότερα ο καταγεγραμμένος χρόνος αυτών, αποτελούν απόδειξη επικοινωνίας και διακίνησης εγγράφων μέσω του Υποσυστήματος. Οι σχετικές προθεσμίες αρχίζουν την επομένη της ημέρας της προαναφερθείσας κατά περίπτωση αποστολής, κοινοποίησης ή υποβολής και εάν δεν ορίζεται διαφορετική ώρα στα έγγραφα της σύμβασης λήγουν όταν περάσει ολόκληρη η τελευταία ημέρα κα ώρα 23:59:59 και, αν αυτή είναι εξαιρετέα ή Σάββατο, όταν περάσει ολόκληρη η επομένη εργάσιμη ημέρα και ώρα 23:59:59. ...».

Εξάλλου, στο άρθρο 23 της υπουργικής απόφασης αυτής, ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις της παρούσας εφαρμόζονται σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις και συμβάσεις προμηθειών και παροχής υπηρεσιών, η έναρξη της διαδικασίας σύναψης των οποίων, σύμφωνα με τα αρ. 61, 120, 290 και 330 του ν.

4412/2016 αντίστοιχα, λαμβάνει χώρα μετά τη δημοσίευση της παρούσας στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως». Επειδή, το ακριβές χρονικό σημείο έναρξης και λήξεως της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας προς άσκηση προδικαστικής προσφυγής, ορίζεται με την ως άνω υπ' αριθ. 64233/2021 (Β' 2453/9-6-2021) Υπουργική Απόφαση.

Εν προκειμένω, η πληττόμενη με την προδικαστική προσφυγή απόφαση κοινοποιήθηκε ηλεκτρονικά από την αναθέτουσα αρχή στον προσφεύγοντα στις 09.09.2022, όπως ο ίδιος συνομολογεί με την κρινόμενη προσφυγή του. Συνεπώς, η δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή της προδικαστικής προσφυγής άρχιζε την 10η-09-2022 και έληγε την 19η.09.2022 και ώρα 23:59:59, δεδομένου ότι ήταν ημέρα Δευτέρα, ήταν εργάσιμη και δεν συνέτρεχε άλλος λόγος επέκτασης της ημέρας και ώρας λήξης της. Εξάλλου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι παρέλαβε αντίγραφα της προσφοράς της συνδιαγωνιζόμενης εταιρίας την 16.09.2022, ήτοι δηλαδή εντός της δεκαήμερης προθεσμίας για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, αλυσιτελώς προβάλλεται, καθόσον σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 364 η δεκαήμερη προθεσμία εκκινεί από την «κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα», η οποία έλαβε χώρα την 09.09.2022, όπως και ο ίδιος συνομολογεί, και συνεπώς η προθεσμία έληξε κατά τα παραπάνω αναφερόμενα την 19.09.2022. Οι ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 361 του Ν. 4412/2016 δεν έχουν εφαρμογή, εν προκειμένω, αλλά ενεργοποιούνται και αφορούν σε ειδικές περιπτώσεις κοινοποίησης με άλλα μέσα. Άλλωστε, ο νομοθέτης συνδέει την εκκίνηση των προθεσμιών, ως προϋπόθεση παραδεκτού της προδικαστικής προσφυγής, με την κοινοποίηση της απόφασης κατακύρωσης, με την οποία καθίσταται γνωστό και σαφές το δυσμενές για τον αιτούντα μέτρο, και όχι με τη γνωστοποίηση των επιμέρους στοιχείων της υπόθεσης. Η ρύθμιση αυτή, είναι σύμφωνη με το άρθρο 20 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ, όπου κατοχυρώνεται το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας, διότι ο νομοθέτης έχει την εξουσία ευχέρεια να τάσσει συγκεκριμένους όρους και δικονομικές προϋποθέσεις ή τήρηση των οποίων απαιτείται για την παραδεκτή άσκηση των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων. Στο πλαίσιο αυτό, η έναρξη της προθεσμίας από το χρόνο κοινοποίησης της

προσβαλλόμενης πράξης, όπως ρητά ορίζει ο Ν. 4412/2016, επ' ουδενί δεν παραβιάζει το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας, διότι αυτή (η προθεσμία) δεν τίθεται με τρόπο που να του αποστερεί ουσιωδώς το εν λόγω δικαίωμα αλλά, απλώς και μόνο, το οριοθετεί θεμιτώς και θέτει ένα συνταγματικά ανεκτό θεσμικό πλαίσιο εντός του οποίου οφείλει να κινείται κάθε ενδιαφερόμενος. Κατ' ακολουθίαν, η κατατεθείσα στις 22.09.2022 προδικαστική προσφυγή ασκήθηκε εκπρόθεσμα και είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, καθόσον η δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή της προδικαστικής προσφυγής άρχισε την 10η-09-2022 και έληγε την 19η .09.2022 και ώρα 23:59:59, δεδομένου ότι ήταν ημέρα Δευτέρα, ήταν εργάσιμη και δεν συνέτρεχε άλλος λόγος επέκτασης της ημέρας και ώρας λήξης της.

Ε. Επί του μοναδικού λόγου της επίμαχης προδικαστικής προσφυγής

Με τον μοναδικό λόγο της της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται ότι έπρεπε να απορριφθεί η προσφορά της εταιρίας, καθόσον δήθεν δεν υπολόγισε ορθά το εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης και της νομοθεσίας. Πλην, όμως, ο προσφεύγων κατά την ανάλυση του εργατικού κόστους έχει υπολογίσει λανθασμένα ποσοστά εργοδοτικών ποσοστών, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη του τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών από 01.06.2022. Και τούτο, διότι: Με το άρθρο 45 του Ν 4670/2020 [«Ασφαλιστική μεταρρύθμιση και ψηφιακός μετασχηματισμός Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ε-Ε.Φ.Κ.Α.) και άλλες διατάξεις»], αντικαθίσταται το άρθρο 97 του Ν. 4387/2016, ως ακολούθως: «Από την 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993 (σ.σ.: «παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι του Ν 2084/1992), υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1η.6.2019 και μέχρι τις 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε στις 31.12.2015».

Συνεπώς, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα ως άνω, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επικουρικής ασφάλισης στο (πρώην) ΕΤΕΑ και ήδη «Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης e-ΕΦΚΑ», από 01.06.2022 επανέρχεται στο ύψος που είχε την 31.12.2015. Ειδικότερα, από 01.06.2022 το ποσοστό της εισφοράς επικουρικής ασφάλισης στο (πρώην) ΕΤΕΑ όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 01.01.1993, μειώνεται κατά 0,50% (0,25% για τον ασφαλισμένο μισθωτό και 0,25% για τον εργοδότη) και διαμορφώνεται σε ποσοστό 6%, ήτοι 3% για τον ασφαλισμένο μισθωτό και 3% για τον εργοδότη. Ο προσφεύγων κατά την ανάλυση του εργατικού κόστους κατά τρόπο απορριπτέο έχει υπολογίσει εσφαλμένα ποσοστά εργοδοτικών εισφορών, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη του την επελθούσα μείωση των ασφαλιστικών εισφορών από 01.06.2022 δυνάμει του οικείου νομοθετικού πλαισίου. Ο δε ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η τελευταία μείωση των ασφαλιστικών εισφορών ισχύει μόνο μέχρι τις 31.12.2022, και άρα για το χρονικό διάστημα από 01.01.2023, οι ασφαλιστικές εισφορές επανέρχονται στα ποσοστά που ίσχυαν προ του Ν. 4756/2020, θα πρέπει να απορριφθεί πρωτίστως ως ερειδόμενος επί υποθετικής βάσης ήτοι του ποσοστού εισφορών που θα ισχύουν την 01.01.2023, προδικάζοντας τοιουτοτρόπως ενδεχόμενες ή μη μελλοντικές τροποποιήσεις του ν. 4756/2020 (βλ. ΕΑΔΗΣΥ 1196/2022) και δευτερευόντως ως ουσία αβάσιμος, καθόσον ο προσφεύγων εσφαλμένα υπολογίζει ότι η διάρκεια της σύμβασης θα ολοκληρωθεί εντός του έτους 2023 και δη μέχρι την 20η Ιανουαρίου 2023 (σελ. 15 της κρινομένης προσφυγής του), αφού η διάρκεια των δεκαέξι εβδομάδων από την υπογραφή της σύμβασης ολοκληρώνεται μέσα στο 2022 και δη μέχρι την 29.12.2022. Τούτο προκύπτει σαφώς και από το άρθρο 2 της υπογραφείσας σύμβασης με αριθμό ΠΡ/52/2022 όπου ρητά αναγράφεται ότι η ανάθεση των υπηρεσιών θα έχει διάρκεια δεκαέξι (16) εβδομάδων, με έναρξη στις 09.09.2022 έως και τις 29.12.2022. Κατά συνέπεια, εντελώς εσφαλμένα ο προσφεύγων υπολογίζει ότι το διάστημα διάρκειας της επίδικης σύμβασης θα τρέξει και εντός του έτους 2023 **προκειμένου να αυξήσει το ποσοστό των ασφαλιστικών εισφορών και να δείξει έτσι ότι δήθεν αυτές υπολογίστηκαν λάθος από τη συνδιαγωνιζόμενη εταιρία.** Επομένως, ορθά και κατά δέσμια αρμοδιότητα ο Οργανισμός μας έκανε δεκτή την οικονομική προσφορά της εταιρίας Ενόψει των παραπάνω, καθίσταται σαφές ότι ο μοναδικός

λόγος προσφυγής του προσφεύγοντος θα πρέπει να απορριφθεί ως καθ' ολοκληρία αβάσιμος.

6. Επειδή, στο άρθρο 346 («Προστασία κατά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων») του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να Αριθμός απόφασης: 764 /2022 18 υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα , σύμφωνα με το άρθρο 368. 2. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από απόφαση της ΑΕΠΠ επί της προδικαστικής προσφυγής του άρθρου 360, μπορεί να ασκήσει αίτηση για την αναστολή εκτέλεσης και αίτηση για την ακύρωση της απόφασής της ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 372. Δικαίωμα άσκησης των ίδιων ενδίκων βοηθημάτων έχει και η αναθέτουσα αρχή αν η ΑΕΠΠ δεχθεί την προδικαστική προσφυγή. 3. Διαφορές που προκύπτουν από την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων του παρόντος νόμου και αφορούν αξιώσεις αποζημίωσης εκδικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 373».

7. Επειδή, στο άρθρο 360 («Δικαίωμα άσκησης προσφυγής») του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής. 2. Η άσκηση της προδικαστικής

προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση των ένδικων βοηθημάτων του Τίτλου 3 κατά των εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων των αναθέτουσών αρχών. 3. Δεν επιτρέπεται η άσκηση άλλης διοικητικής προσφυγής κατά των εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων της αναθέτουσας αρχής κατά τη διαδικασία της ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων εκτός από την προδικαστική προσφυγή της παραγράφου 1».

8. Επειδή, στο άρθρο 361 («Προθεσμία άσκησης της προσφυγής») του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι «1. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης της αναθέτουσας αρχής, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι: (α) δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα αν η πράξη κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικά μέσα ή τηλεομοιοτυπία ή (β) δεκαπέντε (15) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, αν χρησιμοποιήθηκαν άλλα μέσα επικοινωνίας, άλλως, (γ) δέκα (10) ημέρες από την πλήρη, πραγματική ή τεκμαιρόμενη, γνώση της πράξης που βλάπτει τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου οικονομικού φορέα. Ειδικά για την άσκηση προσφυγής κατά προκήρυξης, η πλήρης γνώση αυτής τεκμαίρεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ. 2. Σε περίπτωση παράλειψης, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι δεκαπέντε (15) ημέρες από την επομένη της συντέλεσης της προσβαλλόμενης παράλειψης».

9. Επειδή, στο άρθρο 4 («Προθεσμία άσκησης προσφυγής») του ΠΔ. 39/2017, προβλέπεται ομοίως ότι: «1. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης της αναθέτουσας αρχής, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι: α) δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, αν η πράξη κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικά μέσα ή με τηλεομοιοτυπία (άρθρο 361 παρ. 1 περ. α' ν. 4412/2016) ή β) δεκαπέντε (15) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, αν χρησιμοποιήθηκαν άλλα μέσα επικοινωνίας (άρθρο 361 παρ. 1 περ. β' ν. 4412/2016), άλλως γ) δέκα (10) ημέρες από την πλήρη, πραγματική

ή τεκμαιρόμενη, γνώση της πράξης που βλάπτει τα συμφέροντα του ενδιαφερομένου οικονομικού φορέα. Ειδικά για την άσκηση προσφυγής κατά προκήρυξης, η πλήρης γνώση αυτής τεκμαίρεται μετά την πάροδο δέκα πέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (ΚΗΜΔΗΣ άρθρο 361 παρ. 1 περ. γ' ν. 4412/2016). 2. Σε περίπτωση παράλειψης, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι δεκαπέντε (15) ημέρες από την επόμενη της συντέλεσης της προσβαλλόμενης παράλειψης (άρθρο 361 παρ. 2 ν. 4412/2016)».

10. Επειδή, το άρθρο 8 παρ. 3 του ΠΔ. 39/2017, ορίζεται ότι : « ... 3. Η προσφυγή κατατίθεται στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού και κοινοποιείται με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην ΑΕΠΠ. Ως ημερομηνία υποβολής της προσφυγής θεωρείται η ημερομηνία ηλεκτρονικής καταχώρισης αυτής στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού».

11. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 του Π.Δ. 38/2017 «Κανονισμός λειτουργίας της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών» (ΦΕΚ Α' 63/04.05.2017) ορίζεται ότι: «Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται με ειδικότερες διατάξεις στον παρόντα Κανονισμό, εφαρμόζονται επικουρικά οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, όπως ισχύει».

12. Επειδή, στο άρθρο 10 («Προθεσμίες προς ενέργεια») του Ν. 2690/1999, ως ισχύει (Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) ορίζεται ότι: «1. Οι προθεσμίες για την υποβολή αίτησης, αναφοράς, δήλωσης ή άλλου εγγράφου του ενδιαφερομένου, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη ενέργεια του είναι αποκλειστικές, εκτός αν χαρακτηρίζονται ενδεικτικές από τις διατάξεις που τις προβλέπουν».....[...].7. «Για τον υπολογισμό των προθεσμιών αν ειδικές διατάξεις δεν ορίζουν διαφορετικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 241-246 του Αστικού Κώδικα» (βλ. και Α.Ι. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό δίκαιο, 5η έκδοση, 1996, Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη, σελ. 383).

13. Επειδή, στα άρθρα 240-242 ΑΚ ορίζονται τα εξής: «Άρθρο 240: «Στις προθεσμίες που καθορίζονται με νόμο, δικαστική απόφαση ή

δικαιοπραξία ισχύουν οι ερμηνευτικές διατάξεις των άρθρων 241 έως 246», «Άρθρο 241 («Έναρξη»): «Η προθεσμία αρχίζει την επόμενη της ημέρας όπου έγινε το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της [...], «Άρθρο 242 («Λήξη»): «Η προθεσμία λήγει όταν περάσει ολόκληρη η τελευταία ημέρα και αν είναι κατά νόμο εορτάσιμη, όταν περάσει ολόκληρη η επόμενη εργάσιμη».

14. Επειδή, είναι συμβατή με το ενωσιακό δίκαιο εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι η Προσφυγή κατ' αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής πρέπει να ασκείται εντός της ταχθείσας προς τούτο προθεσμίας και ότι οι θιγόμενοι ενδιαφερόμενοι που επικαλούνται πλημμέλεια της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως, προς στήριξη της προσφυγής τους, πρέπει να προβάλουν την εν λόγω πλημμέλεια εντός της ίδιας προθεσμίας, διότι άλλως θα απολέσουν το σχετικό δικαίωμά τους, με αποτέλεσμα ότι, αν παρέλθει η προθεσμία αυτή, δεν είναι δυνατή ούτε η προσβολή της εν λόγω αποφάσεως ούτε η προβολή της εν λόγω πλημμέλειας, εφόσον η επίμαχη προθεσμία είναι εύλογη (ΔΕΕ, Απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2007, Υπόθεση C-241/06, Lämmerzahl, Συλλογή 2007, σ. I-8415, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

15. Επειδή, δυνάμει των ως άνω νομοθετικών προβλέψεων η προθεσμία για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής είναι αποκλειστική ή ανατρεπτική και η μη τήρησή της συνεπάγεται το απαράδεκτο της προσφυγής (Δημήτριος Γ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β' έκδοση, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑΣ, 2017, σελ. 853).

16. Επειδή, και με το προγενέστερο νομικό καθεστώς (Ν. 3886/2010), η προθεσμία για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής συνιστά προϋπόθεση παραδεκτής άσκησης κι έχει παγίως κριθεί ότι «δεν αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών (βλ. ΕΑ 888/2004, 365, 931/2007, 199/2009), δεν αναβιώνει σε περίπτωση μεταγενέστερης ρητής απορρίψεως της Προδικαστικής Προσφυγής με σχετική πράξη της αναθέτουσας αρχής, ούτε προσβάλλεται η πράξη αυτή αυτοτελώς με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων εντός νέας δεκαήμερης προθεσμίας, διότι σκοπός του νομοθέτη είναι η ταχεία επίλυση της διαφοράς και η περαιτέρω πρόοδος του

διαγωνισμού (βλ. ΣτΕ 27/2017, ΔεΦ Πατρ. 39/2017, ΣτΕ 119/2014, 400/2014, Ε.Α. 119/2014, 427, 637/2012, 181, 796/2011)».

17. Επειδή, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού που πρέπει να συντρέχουν κατά την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής κρίνονται σε κάθε περίπτωση και αυτεπαγγέλτως από την Ενιαία Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων (πρβλ. ΣτΕ 2080/2016).

18. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτουν τα εξής:

- Ως βασίμως υποστηρίζει ο αναθέτων φορέας, η υπό εξέταση Προσφυγή κατατέθηκε στις 22.09.2022, ήτοι, δεκατρείς (13) ημέρες μετά την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης, υπ' αριθμ. .../08.09.2022 Απόφασης στον προσφεύγοντα, ως, εξάλλου, συνομολογεί και ο ίδιος στην Προσφυγή του – που έλαβε χώρα στις 09.09.2022. Με βάση τις προπαρατεθείσες διατάξεις [βλ. άρθρα 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017], η εκ του νόμου τασσόμενη (αποκλειστική) δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή της υπό εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής ενώπιον της Αρχής, έληξε, εν προκειμένω, στις 19.09.2022 (εργάσιμη ημέρα) και ως εκ τούτου, η Προσφυγή αυτή είναι προδήλως απαράδεκτη, λόγω της εκπρόθεσμης κατάθεσής της.

- Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι οι εκ μέρους της προσφεύγουσας προβαλλόμενοι ισχυρισμοί, δια τους οποίους επιχειρεί να τεκμηριώσει το εμπρόθεσμο της άσκησης της Προσφυγής της, ότι δηλαδή έλαβε πλήρη και πραγματική γνώση της οικονομικής προσφοράς της εταιρίας «... ..» την 16.09.2022, προβάλλονται αλυσιτελώς, διότι κατά την ως άνω ημερομηνία (16.09.2022) δεν είχε ακόμη λήξει η εκ του νόμου τασσόμενη -αποκλειστική- προθεσμία για την άσκηση Προσφυγής του άρ. 360 του Ν. 4412/2016 και επομένως, ήταν σε θέση να αιτηθεί τη δικονομική προστασία των διατάξεων των άρ. 345 και επόμεν. του Ν. 4412/2106.

Ως, εξάλλου, προελέχθη (βλ. σκ. 6-13 της παρούσας), σύμφωνα με το σαφές γράμμα του άρθρου 346 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 – που δεν καταλείπει περιθώρια αμφιβολίας επί του περιεχομένου του στον μέσο επιμελή οικονομικό φορέα, ως η έννοια αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δ.Ε.Ε – η ζημία

(προϋπόθεση παραδεκτού της Προσφυγής) του οικονομικού φορέα που ενδιαφέρεται να ασκήσει Προσφυγή ενώπιον της Αρχής, **θα πρέπει να προέρχεται αποκλειστικά από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής** (βλ. άρ. 346, όπου ορίζεται ρητώς ότι: «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 [...] ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 [...]»), η δε αποκλειστική δεκαήμερη προθεσμία προς άσκηση της Προσφυγής άρχεται από την κοινοποίηση της εκτελεστής πράξης της αναθέτουσας αρχής (εν προκειμένω, της υπ' αριθμ. .../08.09.2022 Απόφαση του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου ...), στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα (09.09.2022). Μάλιστα, τα αυτά προκύπτουν και από το σαφές γράμμα του άρθρου 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, όπου προβλέπεται ρητά ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής.» (βλ. αντίστοιχα, άρθρο 3.4. «Προδικαστικές Προσφυγές - Προσωρινή και οριστική Δικαστική Προστασία» της ένδικης Πρόσκλησης). Με βάση τα προλεχθέντα και δοθέντος ότι η δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή της παρούσας Προδικαστικής Προσφυγής εκκίνησε την 10^η.09.2022 και έληξε την 19η.09.2022, σε εργάσιμη ημέρα (Δευτέρα), γεγονός που αποκλείει, εν προκειμένω, την περίπτωση της επέκτασης της ημέρας και ώρας λήξης της σχετικής προθεσμίας, η υπό ΓΑΚ 1311/23.09.2022 Προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη..

20. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί, ως εκπροθέσμως ασκηθείσα και συνεπώς, ως απαράδεκτη.

21. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, θα πρέπει να καταπέσει το Παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή, ως απαράδεκτη.

Διατάσσει την κατάπτωση του προσκομισθέντος Παραβόλου, ποσού οχτακοσίων ογδόντα ευρώ 880.00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2022 και εκδόθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2022, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η Γραμματέας
ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ